

**ESCOLA
LLEBETX**

Presentació

Amb motiu de no trobar un material que ens agradés per a introduir el tema de la separació de residus al cicle d'EI, el curs 2008-2009 a l'escola vam decidir preparar nosaltres mateixos un material molt atractiu perquè l'alumnat pogués entendre el món de la separació de residus i la seva importància. Si el poble està brut i tot està escampat per terra es dona una mala imatge, la brutícia provoca pudor i contaminació, fins i tot malalties. No es pot caminar pel carrer, s'embruta l'aire que respirem i contaminem l'atmosfera ...

Per tot això es decideix inventar un conte amb tots els elements necessaris:

- Un poble brut on no es veuen les cases perquè està tapat per muntanyes de brutícia.
- Els personatges principals, que són dos nens, s'adonen que se sent molta pudor ... i buscant troben el poble enterrat en la brutícia.
- Uns vilatans a qui no molesta aquesta pudor, perquè sempre havia estat així i ningú els havia explicat què podien fer per millorar.
- Una autoritat que decideix que s'ha d'actuar.

- El treball col·lectiu que es realitza al poble per a ensenyar a tothom com es separen els residus.
- Un final amb un resultat molt positiu.

Aquest material, donat que va funcionar molt bé a educació infantil, es va utilitzar per la festa de Cloenda del projecte “Llebetx x RRR” de tota l’escola.

El conte el va explicar l’alumnat de la comissió coordinadora d’Agenda 21 escolar del centre.

Actualment és una activitat col·lectiva d’educació infantil, per l’alumnat de P-4 i P-5 és de recordatori i pel de P-3 és d’introducció al tema de la separació de Residus. A mesura que es va explicant el conte el Mateix alumnat de P-4 i P-5 fa de conductor del de P-3.

**LA CURIOSA HISTÒRIA
DE "CAN PUDOR" I
ELS SEUS HABITANTS**

**SANT JORDI 2009
ED. INFANTIL**

Heu sentit a parlar mai de “Can Pudor”?...

“Can Pudor” era un poble una mica especial. No es veien les cases, ni els carrers...tampoc hi havia botigues, parcs, arbres... Només es veien muntanyes. Muntanyes i més muntanyes altíssimes de deixalles i porqueria!!! La gent del poble havia d'enfilar-se per dalt d'aquelles muntanyes si volia passejar o travessar la vila de punta a punta. Ho trobaven normalíssim! No s'havien plantejat mai que es pogués viure d'una altra manera. Evidentment tampoc no rebien massa visites perquè amb aquella pudor!!! Ningú es volia quedar gaire estona envoltat de mosques i porqueria!

Però... vet aquí que un bon dia el Genís i l'Anna, dos nens que eren molt amics, feien una excursió i es van despistar.

Desviats del seu camí van anar a parar, ni més ni menys que a “Can Pudor”. Quan hi van arribar van quedar ben parats!:

GENÍS: Però mare meva...què és això?

ANNA: Quines muntanyes més estranyes... Però si això sembla brossa! Són unes muntanyes de brossa gegants!!!

CAN PUDOR

Tot de cop, el Genís i l'Anna es van veure envoltats de la gent del poble que els miraven amb cara d'haver vist un marcià!:

POBLE: Qui sou vosaltres?... Com us heu atrevit a entrar al poble, si aquí no ve mai ningú! Cap persona de fora ha aguantat mai aquesta pudor!!!

G: Ah...és que sabeu què passa?. Nosaltres estem una mica refredats i tenim el nas tapat!

A: Però ulls a la cara sí tenim, sí!!! Què és tota aquesta brossa amuntegada? On estan les cases, els carrers, les places...

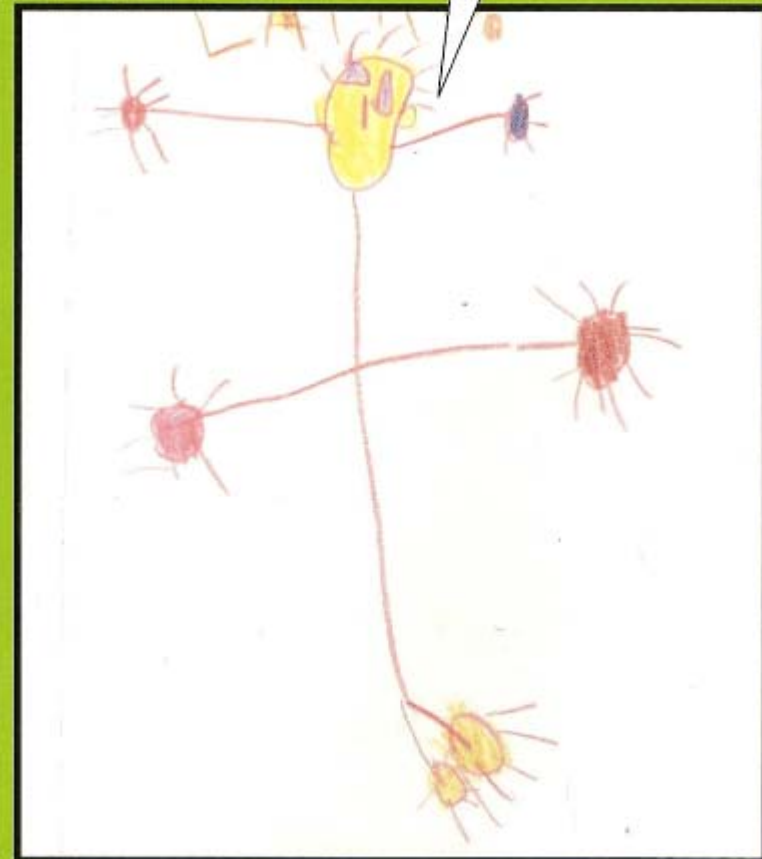
G: Els cotxes, els semàfors, els arbres, les flors...

P: Ah... no ho sabem ben bé! Suposem que per sota la brossa, fa molt temps que no ho veiem! Les deixalles ho tapen tot i nosaltres ja ens hem acostumat a viure així!

QUÈ TAL?
JO SÓC
L'ANNA!!

HOLA,
SÓC EL
GENÍS!

A: Doncs quina manera més penosa de viure!

G: No sabeu les coses boniques que us perdeu!

P: Va home va... no serà tant! Els nostres nassos ja s'han acostumat i no ens molesta pas la pudor! Ah... i tampoc no es dorm tan malament sobre les deixalles... És qüestió de triar-les ben tovetes!

A: Tan bé que es dorm en un llit ben net!

G: I tan bé que es juga i es passeja per un parc ple de flors, d'arbres i sentint cantar els ocells!

P: Apa!!! Tot això teniu al vostre poble?

A: Sí clar... I moltes més coses boniques!!!

G: No sabeu el món tan bonic que us perdeu per culpa de viure amb tota aquesta brutícia!

L'Alcalde del poble, que estava molt atent escoltant tota la conversa, va reunir a tota la gent a l'Ajuntament. Tot s'ha de dir...van trigar una mica perquè... és clar!!!... ningú trobava l'Ajuntament!

ALCALDE (AL): Ciutadans de “Can Pudor”!!! Potser ha arribat l'hora de dir prou! Crec que és el moment de que aprenguem a viure d'una altra manera!

P: I això com ho farem? Nosaltres no en sabem de viure d'una altra manera! Ja fa tant temps que vivim així que no ens sentim capaços de canviar!

AL: I què us sembla si demanem ajut als nostres visitants?, potser ells ens expliquen com s'ho fan al seu poble per no estar envoltats de brutícia.

A L CA L DE

Ciutadans de
"Can Pudur"!!!
Potser ha
arribat l'hora
de dir prou!

Així doncs , els habitants de “Can Pudor”, varen anar a buscar el Genís i l’Anna que ja es preparaven per marxar i els van demanar ajut.

El Genís i l’Anna sabien que seria una tasca difícil, però com que eren un noi i una noia molt eixerits en un moment van idear un pla per ajudar a tota aquella gent!

G: Estimats vilatans de “Can Pudor”!!!... D’aquí a mitja hora l’Anna i jo volem tota la brutícia que hi ha al poble acumulada aquí en una sola muntanya.

A: Un cop fet això us explicarem la següent part del pla. El Genís i jo hem d’anar fins al nostre poble, Vilanova i la Geltrú a buscar “Contenidors de brossa”.

P: I això què és?

G: Ja ho veureu quan tornem.

El Genís i l’Anna van anar rapidíssim cap a Vilanova. En arribar van veure que ells sols no podrien carregar els diferents contenidors. Per això van decidir demanar ajuda:

G: Pst, pst!!! Senyora!!! Senyora narradora del conte!!!

PERSONA QUE FA DE NARRADORA DEL CONTE

(N): Hola!!! Què voleu? Us puc ajudar en alguna cosa?

A: Sí, si us plau!!! Necessitem contenidors de la brossa per al poble de “Can Pudor”

N: Ah fantàstic, precisament aquí en tinc uns!

(La persona narradora va situant les diferents papereres d'una de les classes o els contenidors del pati davant de l'escenari del conte).

G: Moltes gràcies senyora narradora, pesen molt i nosaltres no tenim tanta força!

A: Fantàstic! Però ara heu d'escoltar molt bé perquè ve la part més complicada del pla!

G: No Anna, tampoc no és tan complicat...Només es tracta de fixar-se bé i tenir memòria! A més... vols dir que els nens i les nenes de “Llebetx” no ens podrien ajudar?

A: Jo crec que sí!!! Vols que fem una prova???

G: Va sí!!! A veure... Tots els paperots els posarem en aquest contenidor de color blau, tal i com ho farà ara aquest nen! (Es fa sortir un nen del públic per a que agafi un paper i el llençi al contenidor correcte i es va repetint la operació amb tots els diferents tipus de brossa que separem a l'escola i amb els diferents contenidors).

A: Els brics, els iogurts buits i les bosses són plàstic i van al groc!
(Un nen/a surt, agafa un exemple i el tira al contenidor groc)

G: Ara atenció, toca el vidre i el vidre talla!!! Cap al contenidor verd!!!

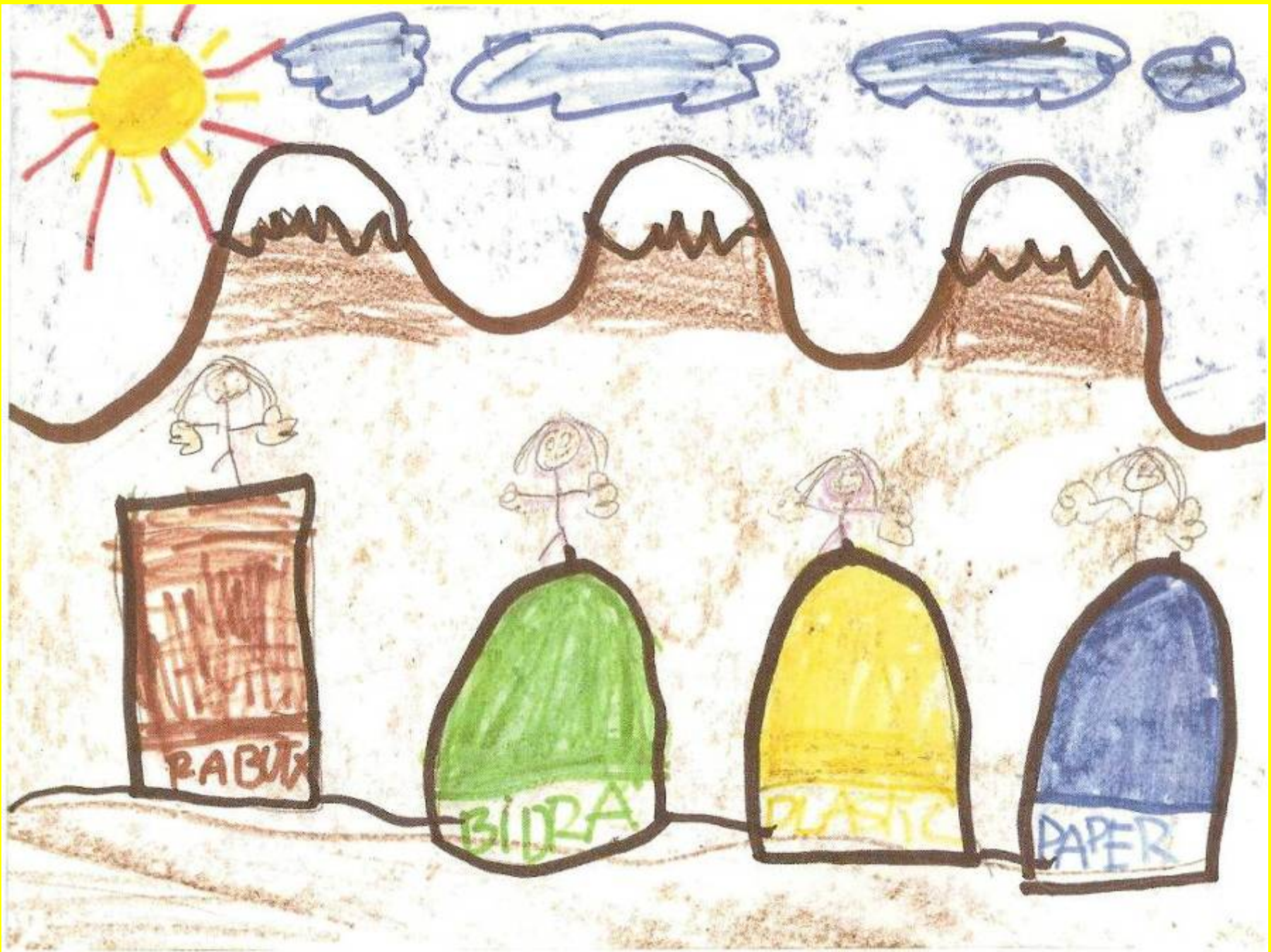
(Una criatura surt i amb ajuda de la persona narradora llença una cosa de vidre al contenidor verd).

A: Atenció ara a la pudor!!! Toca la brossa orgànica! Hi ha alguna resta de menjar???

(Un nen o una nena surt i llença alguna cosa orgànica al contenidor marró)

G: Uf Anna!!! Quin dubte tan gran amb aquestes "llanotes" i amb aquests "filots" que ja no podem aprofitar per res més...què farem?.

A: Precisament!...Per això tenim l'últim contenidor que ens queda que és el de color gris i es diu "Rebuig".

De sobte tots els habitants de “Can Pudor” van fer un crit... A mesura que anaven traient brossa, va anar apareixent una punxa daurada que semblava el final d'un edifici. Un senyor molt vellet que estava col·laborat en la neteja del poble va explicar a tothom que era el campanar de l'església!!! És clar!, només la gent més gran de “Can Pudor” recordaven el so de les campanes d'aquell vell campanar!

Tothom va continuar encara amb més ganes la gran tasca. Van anar apareixent les cases, els carrers, la plaça de la Vila, l'Ajuntament, els arbres... La gent de “Can Pudor” havien recuperat el seu poble i la seva antiga vida!!!

Tothom estava molt content i satisfet per la feina feta. Reunits a la recuperada Plaça de la Vila, es preparaven per a acomiadar amb tots els honors als seus dos convidats, quan a l'Anna se li va acudir una cosa:

A: Sr alcalde, vol dir que ara que “Can Pudor” ja torna a ser un poble net i bonic, no hauria de canviar de nom?...”Can Pudor” és un nom molt lleig!

P: Anna! Quina bona idea que has tingut!!!

Tothom va estar d’acord i després d’una estona de rumiar els vilatans van decidir que el seu poble es diria...
“Can Polit”!!!

I...nois i noies!:

“Conte contat...poble netejat!”

*Conte contat,
poble netejat!*

Conte creat pel Cicle d'Educació Infantil de l'Escola Llebetx de Vilanova i la Geltrú, el curs 2008/2009.